

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/25/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6712215728
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslav Gallo
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6712215728.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v právnej veci navrhovateľa POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, zastúpeného spoločnosťou Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingova 4, 811 09 Bratislava, IČO: 36 864 421, proti odporcovi Slovenskej republiky, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, Župné námestie 13, 813 11 Bratislava, o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, na odvolanie navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Zvolen č. k. 16C/230/2012-224, zo dňa 14. 10. 2013, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd návrh navrhovateľa na prerušenie konania do rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti podanej navrhovateľom podľa § 109 ods. 1 písm. b) a § 109 ods. 2 písm. c) zákona č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O. s. p.“) zamietol.

O námietke zaujatosti navrhovateľa bolo rozhodnuté v súlade so zákonom, preto nie je daný dôvod na prerušenie konania. V predmetnej veci ide o vyriešenie otázky procesného charakteru, bez priameho dopadu na vecné posúdenie nároku navrhovateľa. Nejde o riešenie prejudiciálnej otázky, od ktorej by závisel výsledok sporu. Navrhovateľ nepreukázal, že by súčasne prebiehalo iné konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca vplyv na predmet tohto konania. Okresný súd rešpektujúc názor nadriadeného súdu, nezistil dôvod na prerušenie konania.

Proti tomuto uzneseniu okresného súdu podal odvolanie navrhovateľ.

Uplatnil odvolací dôvod podľa § 205 ods. 2 písm. a), b), c) a f) O. s. p. Tvrdil, že prvostupňový súd nesprávne vec právne posúdil tým, že nepoužil správne ustanovenie právneho predpisu a nedostatočne zistil skutkový stav (§ 221 ods. 1 písm. h) O. s. p.), pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Navrhovateľ uviedol, že rozhodnutie okresného súdu je nepreskúmateľné, neobsahuje dostatočné odôvodnenie, pričom navrhovateľ dôvod na prerušenie konania súdu preukázal. Elektronicky na zverejnenú e-mailovú adresu súdu doručil súdu návrh na zrušenie pojednávania spolu s prílohou ústavnou sťažnosťou, v ktorej namieta porušenie základného práva na pojednanie a rozhodnutie veci nestranným súdom. Navrhovateľ už v návrhu upovedomil súd o skutočnostiach nasvedčujúcich tomu, že sudcu, ktorému bola vec pridelená na pojednanie a rozhodnutie, je potrebné z konania vylúčiť. Okolnosť, že krajský súd v označených skutočnostiach nevzhliadol dôvod na vylúčenie sudcu, nič nemení na tom, že v očiach navrhovateľa a objektívne v očiach verejnosti nemožno tohto sudcu považovať za

nestranného. K takémuto názoru dospeli aj iné krajské sudy v Slovenskej republike, ktoré v dôvodoch rozhodnutí o vylúčení sudcov konkrétneho súdu uviedli, že súd musí konať nestranne a musí sa navonok aj javiť ako nestranný. Pomer zákonného sudcu k veci ako aj pomer každého zo sudcov konkrétneho okresného súdu možno vzhľadom na to, že je sudcom vecne a miestne príslušného okresného súdu, postupom ktorého mala byť spôsobená navrhovateľovi škoda. Navrhovateľ s vedomím, že názor krajského súdu vo veci nestrannosti pre rozpor s rozhodovacou praxou iných krajských súdov, Ústavného súdu Slovenskej republiky a Európskeho súdu pre ľudské práva v Štrasburgu neobstojí, podal ústavnú sťažnosť pre porušenie jeho práva na nestranný súd, ktorej výsledkom bude zrušenie rozhodnutia krajského súdu. Nie je prípustné, aby do rozhodnutia ústavného súdu sa v konaní o veci samej pokračovalo a naďalej vykonával úkony a rozhodoval vylúčený sudca. Navrhol uznesenie okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na opätovné prejednanie.

Vyjadrenie k odvolaniu odporcom podané nebolo.

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací, prejednal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. a uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

V návrhu na prerušenie konania navrhovateľ uviedol, že nesúhlasí s rozhodnutím krajského súdu o tom, že sudcovia Okresného súdu Zvolen nie sú z prejednávania a rozhodovania veci vylúčení. Rozhodnutím krajského súdu, ktoré hodnotí navrhovateľ ako nesprávne, malo byť zasiahnuté do základného práva navrhovateľa zaručeného v článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, t. j. práva na súdnu ochranu a osobitne práva na zákonného sudcu (článok 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky) a práva na prerokovanie veci nestranným súdom a tiež do základného práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, t. j. práva na nestranný súd zriadený zákonom. Do spisu založil kópiu sťažnosti adresovanú Ústavnému súdu Slovenskej republiky, v ktorej navrhovateľ tvrdí, že rozhodnutím Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13NcC/396/2012 zo dňa 15. 10. 2012 boli porušené jeho základné práva a slobody. Okresný súd teda mal k dispozícii všetky listiny predkladané navrhovateľom spolu s návrhom na prerušenie konania. Možno súhlasiť s názorom prvostupňového súdu, že nebolo preukázané vedenie takého konania, pre ktoré by bolo potrebné v predmetnej veci konanie podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p. prerušiť, pretože by toto konanie mohlo ovplyvniť rozhodnutie súdu o náhrade škody a majetkovej ujmy. Odvolací súd poukazuje okrem argumentov uvedených v prvostupňovom rozhodnutí aj na rozhodnutie Najvyššieho súdu Českej republiky sp. zn. 30Cdo 727/2011, v ktorom bol vyslovený názor, že sudcu vecne a miestne príslušného súdu nevylučuje z prejednávania a rozhodovania veci o náhradu škody len tá skutočnosť, že postupom sudcu v inej veci mala byť žalobcovi spôsobená škoda. Nie je dôvodná námietka navrhovateľa, že prvostupňový súd v dôvodoch rozhodnutia nerozviedol svoje úvahy, ktoré ho viedli k zamietnutiu návrhu na prerušenie konania.

Podľa § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p. súd konanie preruší, ak rozhodnutie závisí od otázky, ktorú nie je v tomto konaní oprávnený riešiť. Rovnako postupuje, ak tu pred rozhodnutím vo veci došiel k záveru, že všeobecne záväzný právny predpis, ktorý sa týka veci, je v rozpore s ústavou, zákonom alebo medzinárodnou zmluvou, ktorou je Slovenská republika viazaná; v tom prípade postúpi návrh ústavnému súdu na zaujatie stanoviska.

Uznesením č. k. 16C/230/2012-15 zo dňa 28. 01. 2013 boli veci vedené pod sp. zn. 16C/230/2012, 16C/231/2012, 16C/232/2012, 16C/233/2012, 16C/234/2012, 16C/235/2012, 16C/236/2012, 16C/237/2012, 16C/238/2012, 16C/239/2012, 16C/240/2012, 16C/241/2012, 16C/242/2012, 16C/243/2012, 16C/244/2012, 16C/245/2012, 16C/246/2012 spojené na spoločné konanie s tým, že sa budú viesť pod sp. zn. 16/230/2012.

Krajský súd v Banskej Bystrici ako nadriadený súd rozhodol o námietke zaujatosti v spojených veciach vedených na Okresnom súde Zvolen tak, že zákonných sudcov z prejednávania a rozhodovania veci nevylúčil. Neexistoval preto dôvod, pre ktorý bolo by potrebné konanie podľa § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p. prerušiť.

Sťažnosť predložená Ústavnému súdu Slovenskej republiky proti uzneseniu Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorým rozhodol o námietkach zaujatosti vznesených navrhovateľom, nie je dôvodom na

prerušenie konania podľa § 109 ods. 1 písm. b) O. s. p., pretože otázku, či vo veci rozhodoval vylúčený sudca, môže preskúmať súd vyššieho stupňa v riadnom inštančnom postupe na základe riadnych a mimoriadnych opravných prostriedkov, nie ústavný súd v konaní o sťažnosti navrhovateľa, ktorou namieta porušenie svojich základných práv podľa článku 46 ods. 1 a článku 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práv podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako to vyplýva z uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky v skutkovo a právne totožnej veci napr. sp. zn. I. ÚS 89/2013 zo 06. 02. 2013, I. ÚS 92/2013 zo dňa 13. 02. 2013, ktorými sťažnosti obchodnej spoločnosti Pohotovosť, s. r. o. proti uzneseniam Krajského súdu v Banskej Bystrici, ktorými rozhodol tak, že nevylúčil všetkých sudcov okresného súdu z prejednávania a rozhodovania vecí na návrh navrhovateľa odmietol pre nedostatok právomoci Ústavného súdu Slovenskej republiky na ich prerokovanie a rozhodnutie.

Okresný súd dospel k správne názoru, že neexistuje dôvod na prerušenie konania ani podľa § 109 ods. 2 písm. c) O. s. p., pretože neprebíha žiadne konanie, v ktorom by sa riešila otázka majúca význam pre rozhodnutie súdu v tejto veci.

Odvolací súd navyše uvádza, že o ústavnej sťažnosti navrhovateľa, ktorou namietal porušenie svojich základných práv podľa čl. 46 ods. 1 a čl. 48 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 13NcC/396/2012, Ústavný súd Slovenskej republiky rozhodol uznesením IV. ÚS 681/2013-10 z 12. 12. 2013, ktorým odmietol sťažnosť pre nedostatok právomoci na prerokovanie.

Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.